

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **J. F.**, zast. JUDr. Jaroslavem Ortmanem, CSc., advokátem se sídlem Praha 6, Španielova 1267, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2006, čj. 84891/2006/KUSK/OŽP-V-Še, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: 1) Ing. J. K., 2) J. H., o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 10. 2007, čj. 5 Ca 323/2006 - 121,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 10. 2007, č. j. 5 Ca 323/2006 – 121, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 5. 3. 2003, čj. Výst. 181/03/Dh, povolil Městský úřad Hořovice, odbor výstavby a životního prostředí (dále jen „vodoprávní úřad“), Ing. J. K. na základě projektové dokumentace zpracované Ing. M. K. 1) podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 1. zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“) odběr povrchových vod ze vzduté hladiny Červeného potoka novým odběrným objektem přes stávající náhon do stávajícího rybníka v osadě Mrtník v množství max. 25 l/s, max. 5000 m³/rok; 2) podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 2. vodního zákona vzdouvání povrchových vod v Červeném potoce, ke kterému dojde provedením stavby jezu; 3) podle § 15 odst. 1 vodního zákona stavbu jezu na Červeném potoce v ř. km 19,547 na pozemcích p. č. 620/9, 644/8 a 686 (PK 403) k. ú. Chaloupky, s délkou přelivné hrany 4,5 m, za blíže specifikovaných podmínek.

Na základě odvolání podaného žalobcem a zúčastněnou osobou 2 žalovaný rozhodnutí vodoprávního úřadu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Vodoprávnímu úřadu vytkl zejména to, že jako podpůrný materiál k zamítnutí námitek odvolatelů použil pouze projektovou dokumentaci Ing. K. a nepřihlédl přitom k odvolatelem předložené projektové dokumentaci zpracované Ing. Ch., a to přesto, že tento materiál poukazuje na podstatné chyby dokumentace,

na jejímž základě bylo rozhodováno. Tímto postupem vodoprávní úřad porušil § 46 správního řádu. Žalovaný proto vodoprávnímu úřadu uložil v dalším řízení vycházet ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci a za tím účelem si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí, zejména projektovou dokumentaci zpracovanou v souladu s vyhláškou č. 590/2002 Sb., o technických požadavcích pro vodní díla. Pokud odborné posouzení skutečností důležitých pro rozhodnutí nemůže provést sám, přistoupí k ustanovení znalce podle zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

Novým rozhodnutím ze dne 19. 4. 2006, čj. Výst. 10730/05-Dh, vodoprávní úřad povolil Ing. J. K. 1) podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 1. vodního zákona odběr povrchových vod ze vzduté hladiny Červeného potoka novým odběrným objektem přes stávající náhon do stávajícího rybníka v osadě Mrtník v množství max. 3 l/s, max. 94600 m³/rok; 2) podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 2. vodního zákona nakládání s povrchovými vodami – jejich vzdouvání a akumulaci na místě Červený potok ř. km 19,547, k. ú. Chaloupky, okres Beroun, p. č. 620/9 při zachování minimálního průtoku Q_{min} v korytě Červeného potoka 0,019 m³/s; 3) uložil podle § 36 odst. 3 vodního zákona povinnost měřit vizuálně minimální zůstatkový průtok takto: při minimálním průtoku od koryta pod jezem hladina v jezové zdři dosahuje kóty pevné přelivné hrany jezu. Při tomto stavu přepadá voda přes hradidla okna ve střední části jezu paprskem výšky 0,05 m, což odpovídá právě průtoku $Q_{min} = 0,019$ m³/s; 4) vydal stavební povolení podle § 15 vodního zákona ke stavbě vodního díla „Stavba jezu na Červeném potoce“ na pozemcích p. č. 644/8, 620/9, 656 (PK 403) k. ú. Chaloupky a p. č. 618 k. ú. Hvozdec v členění na Objekt 1 – Jez s napouštěcím objektem a Objekt 2 – Náhon. Základní parametry jezu: druh pevný s hraditelným oknem ve střední části, výška 0,7 m atd. (délka přelivné hrany neuvedena); 5) rozhodl podle § 61 odst. 5 vodního zákona o zařazení stavby do kategorie technicko-bezpečnostního dohledu IV.; 6) rozhodl, že námitkám účastníků řízení, paní J. H. a pana J. F., týkajícím se obavy z možnosti případného ohrožení majetku na pravém břehu Červeného potoka při velké vodě v důsledku stavby jezu se nevyhovuje.

Před vydáním rozhodnutí nechal vodoprávní úřad na své náklady vypracovat Posudek realizace stavby v ř. km. 19,547 k. ú. Chaloupky, zpracovatelem Vodní díla – TBD a. s. a řízení přerušil do předložení upravené a doplněné projektové dokumentace na jeho základě. V kapitole posudku „*Zhodnocení kapacity koryta neovlivněné stavbou*“ se mimo jiné uvádí, že průchod Q_{100} (36,5 m³/s) jak v místě plánovaného objektu (jezu), tak v celém posuzovaném rozsahu toku nevystoupí na úroveň pravého břehu. V kapitole „*Posouzení kapacity koryta ovlivněné stavbou jezu*“ se pak uvádí, že při výšce jezu 427,38 m n. m., výšce břehu na pravé straně cca 428,20 m n. m. a výšce levého břehu cca 427,15 m n. m. je rozdíl od přelivné hrany jezu na pravý břeh cca 1,20 m a rozdíl od přelivné hrany na levý břeh cca 0,15 m. Pro to, aby hladina nevystoupila na úroveň pravého břehu a převedla Q_{100} (36,5 m³/s) je podle tohoto posudku potřebná délka přelivné hrany pro $m = 0,32$ 19,29 m a pro $m = 0,41$ 15,29 m. K obtékání navrženého jezu na levé straně dojde už při průchodu Q_1 . Než dojde k vybřežení na pravé straně, přepadá přes těleso jezu cca Q_{20} . Při průchodu Q_{100} již dochází k vybřežení na pravé straně, i když je průtok jezovým profilem převáděn na levé straně inundačním územím. Navrhovaný jez s délkou přelivné hrany 4,5 m tak podle posudku nesplňuje předpoklady v TNV 75 2303. Z provedených výpočtů vyplývá podle posudku, že potřebná délka přelivné hrany je jen o málo větší než původní délka přelivné hrany jezu postaveného v roce 1928 (14,0 m). Při návrhu kratší délky přelivné hrany než cca 16 m je podle posudku třeba prokázat v projektové dokumentaci, že povodňový průtok Q_{100} bude převeden celým jezovým profilem (včetně záplavového inundačního území na levé straně) a nevystoupí na úroveň pravého břehu. V části posudku nazvané „*Zhodnocení technického řešení jezu*“ se uvádí mimo jiné, že u obtékaných objektů je nutno posoudit účinky proudící vody v inundačním území a podle potřeby navrhnout opevnění. Zvláštní pozornost je podle posudku nutno věnovat břehu koryta za obtékaným objektem v místech, kde stéká voda z inundačního

území do koryta. V případě potřeby je nutné tato místa patřičně opevnit. Závěrem se v posudku uvádí, že v případě návrhu jezu v ř. km 19,547 je nutné vycházet ze stávající situace (zástavba na pravém břehu). Podle autorů posudku je nutné přijmout skutečnost, že výstavba jezového tělesa s délkou přelivné hrany okolo 16 m tak, aby vyhověla požadavkům na bezpečnost a provozuschopnost vodního díla, si vyžádá nemalé finanční náklady. Dojde k většímu záboru půdy na pozemku p. č. 686. K vlastní jezové stavbě je nutné uvažovat i opevnění koryta pod navrhovaným jezem tak, aby nedocházelo k jeho poruchám při převádění povodňových průtoků. V případě, že bude navržena menší délka přelivné hrany jezu (méně než cca 16 m) a za předpokladu, že N-leté povodňové průtoky budou v místě objektu převáděny inundačním územím na levém břehu, je třeba prokázat a navrhnout, že jezový profil převede Q100 a hladina nevystoupí na úroveň pravého břehu; dostatečné zavázání jezového tělesa na levé i pravé straně; dostatečné opevnění břehu a dna koryta pod objektem jezu a utlumení kinetické energie přepadající vody.

Nová projektová dokumentace vypracovaná firmou TBD a. s., Ing. J. K., byla správnímu orgánu předložena dne 15. 11. 2005. V úvodu technické zprávy této dokumentace se výslovně odkazuje na výše citovaný posudek („Projekt vychází ze zázvěrů a doporučení posudku realizace stavby jezu v ř. km 19,547.“). Délka přelivné hrany je navržena 4,8 m. V kapitole 6.4 se s odkazem na přílohu č. 16 dokumentace (průběhy hladin v úseku kolem jezu pro průtoky Q1 až Q100 bez jezu a s jezem) uvádí, že vlivem stavby jezu nedojde k přelití pravého břehu se zástavbou ani při průtoku Q100 (za předpokladu ustáleného nerovnoměrného proudění vody). Dokumentace počítá s utěsněním podloží před jezem a opevněním dna, jakož i se zpevněním dna za jezovou konstrukcí a opevněním svahů koryta na pravém břehu do úrovně nad hladinou Q100.

Negativní rozhodnutí o námitkách žalobce a zúčastněné osoby odůvodnil vodoprávní úřad tím, že posudek firmy TBD a. s., ve kterém je uváděna délka přelivné hrany 15,29 m, „vycházel z úplně jiné projektové dokumentace“, a sice „Chaloupky – Červený potok, obnova jezu v ř. km 19,547“, vypracované Ing. K., a ze stavu koryta potoka z roku 2000. K tomu vodoprávní úřad doplnil, že na místním šetření dne 5. 1. 2006 za účasti pana J. F., zástupce pana J. F., bylo dohodnuto, že obec Chaloupky zajistí porážení 2 ks smrků a náletových dřevin na levém břehu Červeného potoka včetně terénních úprav. Pan F. ve svém vyjádření uvedl, že souhlasí s odstraněním terénní překážky na levém břehu toku na pozemcích p. č. 686 a 620/14 od místa stavby jezu až do zatáčky pozemku p. č. 646/3. Za podmínek dodržení uložení odtokového potrubí na kótě 426,25 a zpevnění dna pod jezem na kótě 425,92 a 425,97 souhlasil se stavbou. Uvedené kóty uložení odtokového potrubí a zpevnění dna pod jezem jsou přesně převzaty z projektové dokumentace stavby zpracované Ing. K. Poražením smrků, náletových dřevin a terénními úpravami bude podle vodoprávního úřadu dosaženo rozlivu vyběžené vody na louce na levém břehu a jejího pozvolného návratu do koryta vodního toku, nedojde k podemílání pravého břehu při zpětném nárazu vody.

Proti novému rozhodnutí se ohradili žalobce a zúčastněná osoba 2 opět odvoláním, ve kterém namítali zejm. rozpor projektové dokumentace s posudkem TBD a. s. Projektová dokumentace zpracovaná Ing. K. podle nich nerespektuje technické zásady řešení jezu stanovené posudkem, neboť navrhuje kratší přelivnou hranu jezu (6 m na místo 16 m), aniž by současně prokazovala, že povodňový průtok Q100 bude převeden celým jezovým profilem a nevystoupí na úroveň pravého břehu.

Žalovaný podané odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil (rozhodnutí ze dne 14. 8. 2006, čj. 84891/2006/KUSK/OŽP-V-Še). Ze samotné skutečnosti, že povolení k realizaci předmětného záměru bylo již několikrát zrušeno a řízení ve věci probíhá již od roku 1998, je podle žalovaného zřejmé, že námitkám odvolatelů je přikládána odpovídající pozornost.

O tom svědčí i to, že ve věci nebylo dosud pravomocně rozhodnuto i přes nadstandardní rozsah podkladů obsažených ve správním spise. Složitost projednávané problematiky a nároky na správnost jejího řešení z hlediska možných dopadů vyžaduje od jejího řešitele vysokou odbornost. Pokud tedy prvoinstanční správní orgán povolil v daném případě výstavbu předmětného jezu dle projektové dokumentace zpracované oprávněnou osobou, nelze jeho přístup považovat za neprofesionální, i když s takovým technickým řešením účastníci nesouhlasí. Zpochybnit projektovou dokumentaci lze pouze na základě předloženého oponentního posudku vypracovaného rovněž oprávněnou osobou, jak k tomu v dané věci již v minulosti došlo. Součástí odvolání žalobce je nyní sice posudek zpochybňující realizaci záměru, avšak realizaci dle jiné projektové dokumentace, než která byla projednána v této fázi řízení.

Výše uvedené pak podle žalovaného platí zčásti i pro námitku, podle níž je projektová dokumentace vypracovaná Ing. K. v rozporu s posudkem TBD a. s. z dubna 2005. Konkrétně je podle žalovaného třeba vyvrátit tvrzení odvolatelů, že projednaná projektová dokumentace neprokazuje, že při menší délce přelivné hrany než 16 m nevystoupí hladina vody při Q100 na úroveň pravého břehu. Parametry nově projektovaného jezu jsou přizpůsobeny polohopisnému a výškopisnému zaměření zájmové lokality, vyhotovenému osobou oprávněnou k provádění této činnosti. Na základě vyhodnocení hydrologických poměrů, včetně úrovně hladiny při Q100 v posuzovaném úseku Červeného potoka, při níž je použito ono zaměření, nedojde dle zpracovatele projektu k přelítí pravého břehu se zástavbou a voda se přelije na levý břeh, který je součástí záplavového území a zaplavení tohoto prostoru nevyvolá škody. Podle žalovaného tedy není pravda, že projednaná projektová dokumentace nerespektuje technické zásady řešení posudku ani se v ní neopakují chyby v nevhodném umístění jezu, v jejichž důsledku by docházelo ke stálým škodám na majetku v zastavěném území, jak uvádí odvolatelé. Názor žalovaného pak potvrzuje rovněž souhlasné stanovisko správce toku, kterým je Povodí Vltavy, státní podnik, ze dne 22. 12. 2005.

Žalobu, jíž žalobce napadl rozhodnutí žalovaného, Městský soud v Praze zamítl rozsudkem ze dne 3. 10. 2007, čj. 5 Ca 323/2006 - 121, který je nyní předmětem přezkumu Nejvyšším správním soudem. Posudek TBD a. s. i projektová dokumentace Ing. K. řeší podle soudu především otázky odborné, jejichž posouzení náleží znalci, nikoli soudu. Jak posudek TBD a. s., tak projektovou dokumentaci zhotovenou Ing. K., která se o posudek opírá a vychází z něj, zpracovaly osoby k tomu oprávněné, jejichž odbornost nebyla zpochybněna. Dle mínění soudu nebylo na místě uvažovat o zadání znaleckého posudku, který by měl posoudit shodu či rozpor mezi posudkem TBD a. s. a projektovou dokumentací Ing. K. Pokud by ve věci skutečně vyplynula potřeba opětovného zadání odborného posudku, mohlo by jít pouze o otázku souladu či rozporu projednané dokumentace s obecně závaznými předpisy, nikoli s odborným posouzením jiného odborného orgánu. Návrhu žalobce v tomto smyslu proto soud nevyhověl.

Žalobcem tvrzený rozpor mezi projektovou dokumentací Ing. K. a znaleckým posouzením TBD a. s. Městský soud v Praze neshledal. Umístění stavby jezu v ř. km 19,547 je dáno pravomocným územním rozhodnutím ze dne 21. 5. 2001 a nikterak není v rozporu s posudkem TBD a. s., neboť tento posudek takové umístění jezu nevylučuje. Tvrzení žalobce, že vhodnější umístění by bylo v ř. km 19,596, resp. 19,600, jakož i uvedené důvody pro něj, jsou proto pro dané přezkumné řízení irelevantní.

Skutečnost, že projektová dokumentace Ing. K. stanoví délku přelivné hrany jezu kratší, než doporučovanou posudkem TBD a. s., opět není s tímto posudkem v rozporu. Posudek připouští možnost kratší délky přelivné hrany jezu než 16 m, přičemž zároveň stanoví podmínky, které musí být dodrženy. Žalobce nesplnění žádné z těchto podmínek nedoložil. Podmínkou,

kteřá musí být podle posudku TBD a. s. dodržena, bylo předně to, že jezový profil převede Q100 a hladina nevystoupí na úroveň pravého břehu. Projektová dokumentace, část. 6.4 Hydrologické poměry, odkazuje na přílohu č. 16 dokládající průběhy hladin průtoků pro Q1 až Q100 a výpočty provedené za předpokladu nerovnoměrného proudění vody, z nichž vyplývá, že vlivem stavby jezu nedojde k přelítí pravého břehu ani při průtoku Q100. Svě přesvědčení o opaku žalobce v řízení nijak nedoložil. Žalobcem předložené Vodohospodářské posouzení Ing. Ch. rovněž neobsahuje závěr, že by projektová dokumentace v tomto smyslu neobstála. Nesplnění dalších podmínek stanovených posudkem TBD a. s. pro kratší přelivnou hranu, než doporučenou žalobce ani Ing. Ch. nedoložili, ani netvrdili.

Soud nepřisvědčil ani námitce, podle které projektová dokumentace mylně předpokládá, že vyběřzení vody na levém břehu nezpůsobí škody. Podle žalobce ve skutečnosti nedojde k širokému rozlivu vody do prostoru záplavového území na levém břehu, voda se obloukem 30 - 40 metrů vrátí a započne proces meandrování toku s důsledky škod na přilehlých pozemcích. Ani tuto skutečnost nelze podle soudu označit za nesplnění podmínek posudku TBD a. s., neboť tento posudek otázku případného zpevnění dna či břehů koryta v místech mimo stavbu jezu neřeší. Totéž platí pro námitku nesplněné podmínky č. 5 územního rozhodnutí, podle níž musí být stavba navržena tak, aby zabezpečovala průtok vody v rozsahu kapacity koryta potoka nad navrhovanou stavbou. Rovněž zde nelze uvažovat o nesplnění podmínek posudku TBD a. s., ve kterém takový požadavek stanoven není. Uvedená podmínka kapacity koryta nekonkretizuje, lze se tedy podle soudu ztotožnit s názorem žalovaného, že jde o podmínku neurčitou.

Námitku neúčelnosti hraditelného okna jezu žalobce neuplatnil ve stanovené lhůtě (§ 115 odst. 8 zákona o vodách) před správním orgánem, proto se jí soud odmítl zabývat. Námitky porušení § 6 odst. 3, resp. § 27 vodního zákona jsou podle soudu nepřipadné, neboť řeší problematiku s projednávanou věcí nesouvisející. Návrhu výsledku Ing. Ch. soud nevyhověl, neboť jej shledal neúčelným.

Rozsudek Městského soudu v Praze napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností z důvodů vymezených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel je přesvědčen, že jez, jeho stavba a celé dílo nesmí nikoho ohrožovat. Nesouhlasí se závěry týkajícími se vyhraditelného okna, má za to, že bude i nadále docházet k ohrožení a možnosti zničení majetku stěžovatele. Za nesprávné považuje odmítnutí výsledku Ing. Ch. soudem. Prvostupňový správní orgán se s námitkami stěžovatele nevypořádal, to platí i o průtoku vody. Není podle stěžovatele splněna podmínka rozhodnutí ze dne 21. 5. 2001, kde je uvedeno, že stavba musí být navržena tak, aby zabezpečovala průtok vody v rozsahu kapacity koryta potoka. Tato kapacita je vyšší než $Q_{100} = 41,52 \text{ m}^3/\text{sec}$. Toto rozhodnutí nebylo stěžovateli ani doručeno, nemohl uplatnit právo účastníka vyjádřit se v řízení, být informován o průběhu řízení, podat opravný prostředek proti rozhodnutí. Povoláním stavby jezu v ř. km 19,547 došlo k porušení vodního zákona v § 6 odst. 3 a v § 27. Jez převede jen $Q_{ř} = 8,1 \text{ m}^3/\text{s}$, návrh stavby nezabezpečuje průtok vody v rozsahu kapacity koryta potoka nad navrhovanou stavbou, tj. $Q_{100} = 36,5 \text{ m}^3/\text{s}$. Jez má mít přelivnou hranu 16 m, a proto je nutná změna stavebního projektu a stavebního povolení. K tomu byl vypracován znalecký posudek doc. Ing. L. S., který tvoří přílohu kasační stížnosti. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně navrhl, aby byl podané kasační stížnosti přiznán odkladný účinek ve smyslu § 107 s. ř. s.

Zúčastněná osoba 2 se vyjádřila ke kasační stížnosti přípisem ze dne 25. 1. 2008. Projektová dokumentace vypracovaná Ing. K. je dle jejího názoru chybná, neboť neuvádí

průtoky v ř. km 19,547, kde má být umístěna stavba jezu, nýbrž v ř. km 19,900, tj. na hrázi Zásalské nádrže. Tím byla zmenšena plocha povodí, a tudíž i sníženy průtoky povodňové vody tak, aby stavba mohla být provedena v místě nevhodném a nebezpečném. Údaje v projektové dokumentaci jsou proto podle zúčastněné osoby nepravdivé. V průběhu předcházejících správních řízení došlo pouze ke kosmetickým úpravám projektů, pokud jde o průtoky povodňové vody, nedošlo však k zásadním změnám tak, aby nedocházelo k trvalému ohrožení okolních nemovitostí. Jez má mít délku přelivné hrany 16 m, proto je nutná změna stavebního projektu. Zúčastněná osoba 2 proto navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu uplatněných stížních bodů a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná. Kasační námitky shledal podřaditelnými důvodům vymezeným v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud především nepovažuje za přesvědčivý závěr Městského soudu v Praze o obsahové souladnosti projektové dokumentace Ing. K. a posudku firmy TBD a. s. Posudek zcela zřejmě věnuje hlavní pozornost délce přelivné hrany jezu; jako žádoucí pro zajištění bezpečnosti a provozuschopnosti díla stanoví tuto délku na cca 16 m, současně hodnotí délku 4,5 m navrženou původní dokumentací Ing. K. jako nedostačující a v rozporu s technickými normami. Délku přelivné hrany kratší než 16 m připouští, ovšem pouze za výše citovaných podmínek (profil převede Q100, aniž by hladina vystoupila na úroveň pravého břehu, dostatečné zavázání jezového tělesa, dostatečné opevnění břehu a dna koryta pod jezem, utlumení kinetické energie přepadající vody). „Navazující“ projektová dokumentace Ing. K. pak navrhuje délku přelivné hrany 4,8 m, tj. prakticky stejnou jako – podle posudku zcela nesprávné – řešení původní dokumentace Ing. K., aniž by se k tomuto parametru jakkoli blíže vyjádřila, jej ospravedlnila, resp. zjevný odklon od závěrů posudku byť stručně zdůvodnila. Je pravda, že tato projektová dokumentace tvrdí, že jí navrhovaný jez převede Q100 aniž by hladina vystoupila na pravý břeh, a řeší rovněž opevnění dna pod jezem, jakož i samotného pravého břehu, přesto nejsou dle názoru Nejvyššího správního soudu obavy a námitky stěžovatele obsahem projektové dokumentace vyvráceny. Za pozornost pak jistě stojí i názor zúčastněné osoby, podle kterého jsou údaje v projektové dokumentaci nesprávné, neboť uvádí průtoky v ř. km 19,900, a nikoli v ř. km 19,547.

Soud se rovněž mýlí, pokud tvrdí, že posudek TBD a. s. neřeší otázku případného zpevnění dna či břehů koryta v místech mimo stavbu jezu jako ochranu před vodou vracující se ze záplavového území do koryta. K této otázce se posudek výslovně vyjadřuje na str. 9, a to v tom smyslu, že „*zvláštní pozornost je nutno věnovat břehu koryta za obtékaným objektem v místech, kde stéká voda z inundačního území do koryta*“ a „*v případě potřeby tato místa patřičně opevnit*“. Tento názor potvrzuje závěry posudků Ing. Ch. a do projednané projektové dokumentace se žádným způsobem nepromítl. Závěr Městského soudu v Praze o vzájemném souladu posudku TBD a. s. s projektovou dokumentací Ing. K. je proto nutno považovat minimálně za poněkud předčasné.

Je jistě pravda, že projektová dokumentace řeší především otázky odborné, jejichž posouzení soudu nenáleží. Otázka souladu či rozporu projektové dokumentace s obecně závaznými předpisy již ovšem – jak rovněž správně uvedl Městský soud v Praze – soudnímu hodnocení nepochybně podléhá. Požadavek bezpečnosti vodních děl vyplývá výslovně z § 1 vodního zákona. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 590/2002 Sb., o technických požadavcích pro vodní díla, musí pak být vodní dílo navrženo a provedeno způsobem zajišťujícím splnění požadavků na jeho účel a současně splnění požadavků na vodní dílo z hlediska (mimo jiné) mechanické odolnosti a stability, ochrany zdraví, zdravých životních podmínek a životního

prostředí a bezpečnosti při jeho užívání. Podle § 3 odst. 3 vyhlášky je možno vodní dílo navrhnout jen v lokalitě s vyhovujícími morfologickými, geologickými a hydrogeologickými podmínkami. Při jeho navrhování musí být zvážena náročnost opatření spojených mimo jiné se stabilizací navazujícího úseku koryta vodního toku, s ochranou před účinky povodní, jakož i s požadavky ochrany přírody a krajiny a ochrany zdraví a zdravých životních podmínek. Nejvyšší správní soud je toho názoru, že o souladu projektové dokumentace s citovanou právní úpravou nebylo možno za dané důkazní situace, tj. na podkladě soudem provedených listinných důkazů, kompetentně rozhodnout, neboť projednaná projektová dokumentace navrhuje parametry stavby výrazně odlišné od těch, které posudek TBD a. s. postuluje jako bezpečné, a tyto rozdíly v obsahu obou dokumentů nebyly v řízení žádným způsobem vyjasněny.

Z posudku TBD a. s. jasně vyplývá, že koryto Červeného potoka bez jezu převede Q100, aniž by tok vystoupil na úroveň pravého břehu. Riziko vybřežení na pravou stranu toku tedy vzniká teprve stavbou jezového tělesa. Stanovil-li posudek TBD a. s. jako bezpečnou délku přelivné hrany 16 m a navazující projektová dokumentace navrhla délku 4,8 m, bylo na Městském soudu v Praze, aby pochybnosti o bezpečnosti navrhované stavby důvodně namítané žalobcem odstranil a podle výsledků doplňujícího dokazování o věci rozhodl. Pokud soud takto nepostupoval, trpí řízení před ním jinou vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto napadený rozsudek v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. V něm soud odstraní pochybnosti vplynuvší z konfrontace projektové dokumentace Ing. K. a posudkem TBD a. s. např. výsledkem zpracovatele předmětné projektové dokumentace. Otázky by měly směřovat k získání vysvětlení, co vedlo zpracovatele k návrhu zkrácení přelivné hrany jezu o více než 11 m oproti závěrům posudku, nakořlík může být tento návrh stále ještě s posudkem TBD a. s. v souladu, nakořlík byla respektována všechna doporučení a podmínky stanovené posudkem pro stavbu obecně (opevnění koryta v místě návratu vybřežené vody do kryta) a pro stavbu s kratší přelivnou hranou než doporučenou zvláště, resp. nakořlík mohou být posléze uvedená kompenzační opatření při tak výrazném zkrácení přelivné hrany ještě efektivní. Byla-li pak projektová dokumentace Ing. K. označena za rozpornou s technickými normami mimo jiné proto, že navrhovala délku přelivné hrany 4,5 m, je na místě otázka nakořlík je s technickými normami v souladu projekt stavby s přelivnou hranou o pouhých 30 cm delší. Podle výsledků dokazování pak Městský soud v Praze rozhodne, zda se odlišnosti mezi uvedenými dokumenty a z nich plynoucí pochybnosti o souladu projednané dokumentace s obecně závaznými právními předpisy podařilo vysvětlit, resp. odstranit, nebo je-li na místě napadené správní rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

Za dané procesní situace již Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

V novém rozhodnutí je Městský soud v Praze vázán názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Současně rozhodne i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Alena Horychová